

સન્ધ્યા અર્થાત્ પ્રભયજ.

(ગુજરાતી અથે સાથે,)

— R 27170 —

મુખ્ય પ્રદેશ આચાર્ય પ્રતિનિધિ સભા માટે
પ્રકાશક, —

કાળિદાસ કુંબરદાસ પટેલ.

પુસ્તકાધ્યક્ષ,

આચાર્ય સમાજ, ગીરનામ મુખ્ય-૪

(સર્વ હકક સ્વાધીન)

પ્રતાપચરિત્ર ૫૦૦૦]

[સ વત ૨૬૮૦

કિંમત ૯ પાઈ.

૯૨૮૫૮

ગુજરાત વિધાપીઠ ગ્રંથાલય
ગાંધીસર્કલ મંત્રાલય
૧૯૨૯

આર્યસમાજના નિયમો

૧. સર્વ સત્ય વિદ્યા અને જો પદાર્થ વિદ્યાથી જાણવામા આવે તે મર્વેતુ આદિ મૂલ્ય પરચેવવા છે

૨. ઇશ્વર સન્નિધિમાં રૂપ, નિરાકાર, સર્વ શક્તિમાન, ન્યાય-કારી, દયળુ, અજન્મા, અનિર્વાકર, અનુપમ, સર્ગધાર, સર્વેશ્વર મર્વવ્ય પદ, સવાન્તર્યામી, અમર, અભય, નિલ પવિત્ર અને સૃષ્ટિકર્તા છે, એની ઉપાસના કરવી યોગ્ય છે

૩. વેદ સત્ય વિદ્યાએતુ પુસ્તક છે વેદતુ જાણવુ જાણાવવુ, અને સાબળવુ સ જાણાવવુ એ સર્વ આયેનો પરમ ધર્મ છે

૪. સર્વતુ ગ્રહણ કરવામા અને અસત્યને છોડવામા મર્વદા ઉદ્યત રહેવુ જોઈએ

૫. સર્વ કામ વમાનુસાર ગચાઈ સત્ય તથા અમત્યનો વિચાર કરીને કરવા જોઈએ

૬. સ સારનો ઉપકાર કરવા એ આ સમાજ, સામાજિક નુષ્ઠ કેદશ છે અર્થાત શારીરિક, આત્મિક અને સામાજિક ઉન્નતિ કરવી

૭. સર્વ સાથે પ્રીતિપૂર્વક ધર્માનુસાર વચાયેલ્ય વર્તવુ જોઈએ

૮. અવિદ્યાનો નાશ અને વિદ્યાની વૃદ્ધિ કરવી જોઈએ

૯. પ્રત્યેક જણે પોતાની ઉન્નતિથી સતુષ્ટ ન રહેવુ જોઈએ; પરંતુ સર્વની ઉન્નતિમા પોતાની ઉન્નતિ સમજવી જોઈએ

૧૦. સર્વ મતુષ્યેએ સામાજિક સર્વ હિતકારી નિયમ પાળવામા પ્રતિજ્ઞ રહેવુ જોઈએ, અને પ્રત્યેક હિતકારી નિયમમા સ્વતંત્ર રહેવુ જોઈએ.

ગૂજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૧૮૫૮૧ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ ૨૧૬૨૧

વિષય પ૨૪૭૫ ૪૬૪

પ્રસ્તાવના.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ મંથાલ
અમદાવાદ
ગુજરાતી કોપીરાઈટ સં.

૨ - ૨૬૬ - ૬

વિશિષ્ટબુદ્ધિમત્ત્વ મનુષ્યત્વમ્ વિશિષ્ટ બુદ્ધિમાન ત મનુષ્ય જેટલી
બુદ્ધિની વિશિષ્ટતા તેટલી મનુષ્યત્વની ઉચ્ચતા, અને તેથીજ કથાય છે
બુદ્ધિર્ધન્ય બલ તસ્ય નિર્બુદ્ધેસ્તુ કુતો બલમ્ જેનામા બુદ્ધિ છે તેનુંજ
જ છે (knowledge is power) અબુદ્ધન બળ કયાથી ? સર્વાધિક્ષ
આદિ શિટેસ્ટ (Survival of the fittest) નો સિદ્ધાન્ત પણ
તેજ છે અતઃ એવ બુદ્ધિને વિશ્વસિત કરવી જોઈએ પરંતુ કર્માનુસા-
રિણીબુદ્ધિ એ નિયમે શારીરિક માનસિક તથા આધ્યાત્મિક ઉત્તમ
કર્મો કરવાથી ઉત્તમ બુદ્ધિ પ્રાપ્ત થાય છે પ્રચીન ઋષિ મુનિઓએ તે
તત્ત્વને યથાર્થ સમજીને પશ્ચમહાયજ્ઞ આદિ નિત્યકર્મનું વિધાન કરેલું છે
જેમા બ્રહ્મચર્ય અર્થાત્ સન્ધ્યાઓપાસના પ્રથમ છે સન્ધ્યાયન્તિ સન્ધ્યા-
પતે વા પરબ્રહ્મ યસ્યાં સા સન્ધ્યા । જે સમયમા પરબ્રહ્મનું સારી
રીતે ધ્યાન કરે છે અથવા કરવામા આવે છે તેનું નામ સન્ધ્યા છે તે
પ્રથમ રાત્રિ દિવસની સંધિનો છે પ્રાતઃકાળે રાત્રિ દિવસની સાથે સંધિ
કરે છે, માટે તે વખતે પરમાત્મા સાથે આત્માની પણ મંધિ કરવા
કાલ સન્ધ્યા કરવી જોઈએ, તેમ સાય કાળે દિવસ રાત્રિ સાથે મંધિ કરે
છે, માટે સાયંસંધ્યા કરવી જોઈએ, સંધિ એજ વખત થાય છે, માટે વિધાન
સવાર સાંજની સંધ્યાનું છે, મધ્યાહ્નનું નથી કમકે તે વખતે ખાસ સંધિ
પતીજ નથી, શદિ હઠાત્ કહેવામા આવે તો રાત્રિના બાર વાગે પણ આ
માટે નહિ ! એમ તો કહેલું કહેલું સંધિ થાય છે બાકી આર્થ જોયોમા
સવાર સાંજની સંધ્યાનો વિધિ છે, જેમ કે મન મહારાજ કહે છે—

ન તિહતિ દુ યઃ પૂર્વા નોપાસ્તે યથ પશ્ચિમાય ।

સ શ્રદ્ધવદ્વિધ્યાર્થઃ સર્વસ્માદગ્નિજકર્મણ ॥ ૨ ॥ ૧૦૩ ॥

અર્થાત્ જો પ્રાત કાળની સંધ્યા ન કરે અને સાયંકાળની પણ ન કરે તેને શ્વેત સંમળને સંપૂર્ણ દિવસ કર્મોમાથી રદ બાતલ કરવો જોઈએ

યુરોપ, અમેરિકા તથા જાપાનાદિ દેશોમાં ચિત્તિકૃત (Will power) અને પ્રાણાયામ (Deep breathing) ના ઉચ્ચ તત્ત્વો સમજાઈ રહ્યા છે અને અમલમાં મેલાઈ રહ્યા છે, જાપાનની જીયુજીટુ નામની કસરતમાં તથા પ્રાત કાળે સ્વચ્છતા શિક્ષણની શરૂઆતમાં અને સાયંકાળે અરમા વર્ગોની અદરજ છોકરાં બેઠકોમાં બંનેને પ્રાણાયામ (ડીપ બ્રીથિંગ) કરજીઆત ડરાવવામાં આવે છે પરંતુ અમારે લાંબો અર્ધશિક્ષિતવર્ગ સહ્યા પ્રાણાયામ આદિને ‘ નો-સન્મ ’ કહીને કાઢી નાખે છે, એ તેઓની ક્ષુદ્ર બુદ્ધિનુજ પરિણામ છે સેન્ડો તથા શ્રીકૃષ્ણ રામચંદ્રની શારીરિક ને માનસિક બળ મેળવવામાં પ્રાણાયામની પ્રશંસા કરી રહ્યા છે તાત્કાલિક વિજ્ઞાનગદીઓ પણ હવે ભારતીય આધ્યાત્મવેદને અનુભવતા જાય છે અને તેથી આશા રહે છે કે માત્ર તેને પ્રકાશ દીપનારા હમણા નહિ તે પાછળથી પણ વેદોક્ત કર્મનો સ્વીકાર કરશે વળી આજ કાલ નામમાત્રના કહેવાતા બ્રાહ્મણાદિ દિવસે પણ જનોઈ ધરણ કરીને મધ્યા આદિ કર્મકાંડ કરતા નથી, એટલું જ નહિ પણ એક ગાયત્રી મંત્ર સુદાને પણ જાણતા નથી. તેવાઓને ‘ દ્વિજે ’ કહેનારાઓ ખરેખર વર્ણાશ્રમ ધર્મનું અપમાન કરી પાપબામી મને છે એટલા માટે બગ દિવસને પ્રાર્થના છે કે તેઓ બીજા અર્થેદિક સંધ્યાના પોષાઓને જોડીને આ શુદ્ધ સરસાર્થવાળા વૈદિક સંધ્યાનો પ્રયોગ કરે ડરાવે અને કલ્યાણમાજન બને.

॥ नमः ॥

॥ अथ ब्रह्मयज्ञविधिः ॥

सुन्दर्या.

—१४२— ० १३३—

એકાન્ત સ્થાનમાં સ્નાન્ત ચિત્તથી પદ્માદિ આસન વાળી બેસવું, પછી
માયત્રી મંત્રથી શિષ્યાળ ધન કરી નીચેનો સત્ર ત્રણ વાર જપતે ત્રણવાર
આચમન કરવું અને ભાવાર્થ ધ્યાન કરવા.

॥ અથ આચમનમન્ત્રઃ ॥

ઓરેષ્ સ્ત્રાં દેવીરભિષ્ટય આપો ભવન્તુ પીતયે ।
જં યો રભિસ્રવન્તુ નઃ ॥ યજુઃ અઃ ૩૬ મંઃ ૧૨ ॥

(દેવી આપ) દિવ્ય મુખવાળા અને મવ' બાપક પરમેશ્વર
(ન) અમારી (અભિષ્ટયે પીતયે) મનોવાછિત વૃષ્ટિને માટે તથા
પુણ્યનદની પ્રાપ્તિને માટે (શા ભવન્તુ) કલ્યાણકારી થાઓ, તથા
(ન ' અમારી ઉપર (શયો) સુખોની (અભિસ્રવન્તુ) સધળી
માનુષ્ય વૃષ્ટિ કરે.

આનો બીજો અર્થ એ પણ થાય છે કે—જો સર્વ રક્ષક પ્રભુવરની
કૃપાથી હિંવા માટે તથા મનોવાછિત વૃષ્ટિ અર્થે ઉત્તમ દિવ્ય જળ

અમને સુખદાયક નિવડે તથા અમારી ઉત્તર શાન્તિદાયક વૃષ્ટિ વળત

(આઅમનના મંત્રના સુક્ષ્મ બા-થી આત્મિક સુખની પ્રાપ્ત અને સ્થૂળ જળ પાન રૂપ કર્મથી પ્રાણાયામાદિ ક્રિયા કરવા વર્તે કક્ષ પિત્તાદિકની શાન્તિ.)

॥ અથ હિન્દ્રિયસ્પર્શઃ ॥

ઓરેમ્ વાક્ વાક્ । ઓરેમ્ પ્રાણઃ પ્રાણઃ । ઓરેમ્ ચક્ષુઃ
ચક્ષુઃ । ઓરેમ્ શ્રોત્ર શ્રોત્રં । ઓરેમ્ નાભિઃ । ઓરેમ્ હૃદયમ્ ।
ઓરેમ્ કણ્ઠઃ । ઓરેમ્ શિરઃ । ઓરેમ્ બાહુભ્યાં યજ્ઞોક્તલમ્ ।
ઓરેમ્ કરતલકર પૃષ્ઠ ॥

આ પ્રત્યેક મંત્રવડે તેમા દર્શાવેલી હિન્દ્રિયોનો, ડાબા હાથની હથે
જામા પાણી લઇ જમણા હાથના અંગુઠાની પાસેની બે આંગળી
તેમા બેાળી તે આંગળીઓથી સ્પર્શ કરવે તેનાથી હિન્દ્રિયોનુ બળ ચાલવુ,
અને ઓમ્ પરમાત્માને તેનો રક્ષક, દ્રષ્ટા તથા અધિષ્ઠાતા સમજીને
તે પ્રત્યેક હિન્દ્રિયને ધર્માનુકૂળ સન્માર્ગ ઉપરજ ચલાવવા પુરુષાર્થ કરવો

વાક્ વાક્=સુખદારના બે જમણા ડાબા ખુણા, પ્રાણુઃ પ્રાણુ =નાકના
જમણા ડાબા છિદ્રો કરતલ=હથેળી -ર પૃષ્ઠ=હથેળીનો પાછલો બાગ

॥ અથ હિશ્વરપ્રાર્થનાપૂર્વકમાર્જનમન્ત્રાઃ ॥

ઓરેમ્ ભૂઃ પુનાતુ શિરસિ । ઓરેમ્ ભુવઃ પુનાતુ નેત્રયોઃ ।
ઓરેમ્ સ્વઃ પુનાતુ કણ્ઠે । ઓરેમ્ મહઃ પુનાતુ હૃદય । ઓરેમ્
જનઃ પુનાતુ નાભ્યાં । ઓરેમ્ તપઃ પુનાતુ પાદયોઃ । ઓરેમ્ સત્યં
પુનાતુ પુનઃ શિરસિ । ઓરેમ્ સ્વં બ્રહ્મ પુનાતુ સર્વત્ર ॥

૧ મૂ । જે સર્વ જગતનો અવનહતુ પ્રણવી પણ પ્રિય તથા
 નેત્રમા ૫૫ પ્રાણી વર્ગ સમાએવ છે તે ઓઝરેશ્વર (શિરસિ) માથાને
 અંદર તથા ઉપરથી (પુનાહુ) પવિત્ર કરે (મુવ) સર્વ મુખદાયક
 તથા ૬૫ વિનાશક પ્રમુ (નેત્રયો) આંખોમા (પુનહુ) પવિત્રતા
 ભરે (સ્વ) મોત સ્વરૂપ, સર્વનિવૃત્તા પગ્મા મા (કણ્ઠે) કંઠમા
 (પુનાહુ) પવિત્રતા આપે (મહ) સર્વથી મહાન્ પ્રાપ્ય પરશ્વદ્વ
 (હૃદયે) હૃદયમા (પુનાહુ) પવિત્રતા સ્વસારા (જન) વિશ્વનો ઉત્પ
 દક તથા પ્રાણી માત્રનો જનક જમરીશ (નાભ્યામ) નાભિમા પવિત્રતા
 રેડે (તપ) જ્ઞાનસ્વરૂપ તથા દુષ્ટોને મતાપકારી તેજસ્વી ભગવાન
 (પાદયો) પગોમા પવિત્રતા પાથરે (સત્યમ્) સત્યસ્વરૂપ અવિ-
 નાશી ઇશ્વર (પુન શિરસિ) ફરીને મમ્મકમા પવિત્રતા રેડે (સ્ત્ર)
 આકાશી સમાન વ્યાપક (બ્રહ્મ) સાથી મોટે પગ્માત્મા (મર્વત્ર)
 સર્વ અંગોમા (પુનાહુ) પવિત્રતા પ્રસરવા

આ માજન મત્રાથી એવી બાવના તથા ક્રિયા કરવી કે તે પ્રત્યક્ષ
 અંગ ન કસુદ્ધ રહે અને પવિત્ર કર્મોમા પ્રેરાય

(રાખા હાથની હથેળીમા પાણી સ્પર્શ જમણા હાથની આગળીઓ
 વતી જે મત્રથી જે અંગ બતાવેલું હોય તે મત્રનું ઉચ્ચારણ કરને તે
 અંગ પર જગા ઝાટવું છન્દિય અર્ચન તથા માજનથી તેનો સૂક્ષ્મ
 બાવ પ્રસિદ્ધ છે, સ્થૂળ ક્રિયાથી નિઃ તથા તન્દ્રાનો નાશ થઈ સાવ-
 ધાની આવે છે)

અથ પ્રાણાયામમન્ત્ર ॥

ૐ મૂઃ । ૐ મુવઃ । ૐ સ્વઃ । આ મહઃ । ૐ જનઃ । ૐ
 તપઃ । ૐ સત્યમ્ ॥ તૈતિ૦ ૫૦ ૧૦ । અનુ૦ ૨૭ ॥

(૮)

(આ મંત્રના મુઃ મુલ્લ ઇલાદિના અથ અભિગાના માળાન મંત્રમા આવી ગયા છે)

પ્રાણાયામ વિધિ—ઠટાર માંધા આસન લગાવી બમણુ પ્રથમ બને નસકોરામાંથી અદરતા ધાસને એકદમ બેસથી બહાર કાઢી રોકવો (રેચક) પણ જ્યારે ધાસને બહાર રોકતા મન મુજાબ ડ બહારના વાયુને ધીરે ધીરે અદર લેવા (પૂરક) જ્યારે વાયુ અદર આવી સ્થિર થાય કે તેને ત્યા રોકી રાખવા (ડબક) અદર સ્વાસને રોકતા મન મુજાબ કે પાછો ધાસને બહાર કાઢી દેવો આ એક પ્રાણાયામ કહેવાય એ પ્રમાણે એાછામા એાછા ત્રણ પ્રાણાયામ નો કરવાજ બેધએ શકિત પ્રમાણે વિશેષ થાય તો વખારે સાર પ્રત્યેક ક્રિયા વખતે મંત્રો જપ જપતા રહો મોટુ બિલકુલ અધ રાખો અને શુભ તથા ઉપરથે નિદ્ર્યને સંકોડી રાખો.

॥ અથ અઘમર્ષનમંત્રાઃ ॥

(પાપ પ્રક્ષાલન—દૂરીકરણમત્રો)

ઓરેમ્ ઋતઞ્ચ સત્યઞ્ચાભીદ્ધાત્તપસોઽર્ચજાયત ।
તતો રાઙ્યજાયત । તતઃ સમુદ્રો અર્ણવઃ ॥ ૧ ॥ સમુદ્રા -
ર્દ્ધવાદધિસંવત્સરો અજાયત । અહોરાત્રાણિ વિદધાદ્ધિ-
શ્વસ્ય મિપતો વશી ॥ ૨ ॥ સૂર્યાચન્દ્રમસૌ ધાતા યથા
પૂર્વમકલ્પયન્ । દિવઞ્ચ પૃથિવીઞ્ચાન્તરિક્ષમયો સ્વઃ ॥ ૩ ॥
ઋં ૦ અં ૮ અં ૮ વં ૪૮ ॥

(અમોદાત્) સર્વત પ્રકાશમય અનન્ત જ્ઞાનમય (તપસઃ) નશ્વરના અનન્ત સામર્થ્યથી (ક્રત) મર્વ વિધાવિકરણુ વેદ શાસ્ત્ર (ચ) અને (સત્ત્વ ચ) ત્રિગુણાત્મક જ્યોત્સ્વક સતપ્રધાન-પ્રકૃતિ (અધ્યજાયત) કાય રૂપ અનન્ત પ્રકટ થાય છે (તત) તેજ સાન-ધ્યેથી (રાક્ષી) ચતુર્થુગી પ્રમાણુની (મહા) રાત્રી (અજપત) પ્રાદુર્ભૂત થાય છે (તત) ત્યારબાદ (સમુદ્રોર્ણવ) પૃથ્વી, વાતા તથા મેઘમણ્ડળમા દ્રવનાર પ્રવાહી રસમય મહાસમુદ્ર (આકાશ) અભિજ્યોત્સ્વક થાય છે (અર્ણવાત્સમુદ્રાત્) તે મહાસમુદ્ર-આકાશની યજ્ઞ (સવત્સરઃ) સર્વને માપનાર મહાકાળ (અધ્યજાયત) અવિ-ભાવ પામે છે (વિશ્વસ્ય) જગત્ના તથા (મિષિત) પ્રાણી માનુષી (વશી) વશ કરનાર રત્નાની (અહોરાત્રાણિ) દિવસ અને રાત્રિને (વિદધત્) રચે છે, અર્થાત્ દિનરાત્રિનુ વિધાન કરે છે (યાતા) મર્વના વાગ્ધ કરનાર પરમેશ્વર (સૂર્યાચન્દ્રમસૌ) સૂર્ય તથા ચન્દ્ર લોક (દિવ) ધ્રુવલોક (ચ) અને (પૃથિર્વા) ભૂમિ (ચ) તથા (અન્તરિક્ષ) આકાશસ્થ મધ્ય લોક (અર્થો) તેમજ (સ્વ) આકાશસ્થ અન્ય લોક લોકાતરને (યથાપૂર્વમ્) જેમ અનાદિ કાળથી પૂર્વ પૂર્વ કલ્પમા રચ્યા કરે છે તેમ (અકલ્પયત્) આ કલ્પમા રચે છે

આ મંત્રોનો ભાવાર્થ એ છે કે જે કહ્યુ ચેતન અચેતન જ્ઞાનાત્મક છે તે સર્વનો નાયક, ધારક, પાલક, પોષક તથા પ્રકાશક એકજ પર-માત્મા છે અનાદિ કાળથી સૃષ્ટિની ઉત્પત્તિ, સ્થિતિ અને પ્રલય યથા નિયમ કરતો આવે છે સર્વાન્તર્યામી હોઇ જીવે ના પાપ પુણ્યોનો સાક્ષી રહી નિષ્પક્ષપાતપણે સર્વને યથાયોગ્ય ફળ આપતો રહે છે આ પ્રમાણે ઈશ્વરને હાજર નાજર જાણીને મનુષ્યોએ મન વચન કર્મથી કદિ પાપ કર્યો નહિ કરવા જોઇએ. એનું નામ અદ્વિતીય છે

॥ અથ મનસા પરિક્રમામન્ત્રાઃ ॥

ઓરેમ્ પ્રાચીદિગ્ગિરધિપતિરસિતો રક્ષિતાદિત્યા ઇષવઃ ।
તેભ્યો નમોઽધિપતિભ્યો નમો રક્ષિતૃભ્યો નમ ઇષુભ્યો નમ
ઈભ્યોઽસ્તુ । યોરેસ્માન્દોષ્ટિ ય વ્યં દ્વિષ્મસ્તં વો
જમ્મે દધ્મઃ ॥ ૧ ॥

(પ્રાચીદિક્ક) પૂર્વ દિશામાં (અગ્નિ.) જ્ઞાન ૨૪૫ (અધિપતિઃ
અધિષ્ઠાતા (અસિતઃ) ન ધન રહિત (રક્ષિતા) તથા ગદા કરવાવાળા
દુશ્મન છે (આદિત્યા ઇષવઃ) જેના માણુ આદિત્યના કિરણો ન
(તમ્બોઽધિપતિભ્યો નમઃ) તે સવ ગુણોના અધિપતિ ઇશ્વરના ગુણોને
વાગ્દાન નમસ્કાર (રક્ષિતૃભ્યો નમ) તેમના રક્ષક ગુણોને નમસ્કાર
(ઇષુભ્યો નમ) તેમના જગતની રક્ષા કરનાર તથા પાપી ને પીડા
આપનાર બાણો માટે આદર (ઈમ્બોનમોઽસ્તુ) એ નર્તન માટે
અમારા ધન્યવાદ

(યોરેસ્માન્દોષ્ટિ) જે પ્રાણી અમારો દ્વેષ કરે છે, (ય વ્યં દ્વિષ્મ) જેનો અમે દ્વેષ કરીએ છીએ, (તમ્) તે અમારા દ્વેષ બાવને (વ) ઇશ્વરીય ગુણો, રક્ષક ધર્મો તથા બાણોની (જમ્મે) દાદમાં અર્થાત્ વશમાં (દધ્મ.) મુકીએ છીએ, કે જેથી અમે પરસ્પર વૈર ન કરીએ માણુ મિત્ર બાવથી વર્તીએ

ઓરેમ્ દક્ષિગાદિગિન્દ્રોઽધિપતિસ્તિરશ્ચિરાજીરક્ષિતા પિતર
ઇષવઃ । તેભ્યો ॥ ૨ ॥ પછાતિ ઉપર પ્રમાણે

(કક્ષિણાદિક્) દક્ષિણ દિશામાં (હિન્દ્ર) પૂણ્ય ઐશ્વર્યવાન પ્રભુ
(અધિપતિઃ) સ્થાપી છે તે (તિરશ્ચિરાજી રક્ષિતા) કીટ, પતંગ,
સીછી આદિ તિર્થંકુ ચોનિવાળા છવાંતી પકિતથી રક્ષા કરવાવાળા છે.
(પિતર ઇષવઃ) જેની સૃષ્ટિમાં જ્ઞાની લોકો અથવા ચન્દ્રના કિરણો
આવૃક્ષ છે (આકીનો અર્થ પુર્વવત્ જાણી લેવો)

ઓરમ્ પ્રતીચીદિગ્વરુણોઽધિપતિઃ પૃથ્વાકૂરાક્ષિતાન્નમિષવઃ ।

તેમ્યો૦ ॥ ૨ ॥

(પ્રતીચીદિક્) પશ્ચિમ દિશામાં (વરુણ) અર્થથી ત્રણ પૂજ-
નીય પરચાત્મા (અધિપતિ,) રાખે છે (પૃથ્વાકૂ રક્ષિતા) મોટા મોટા
અજબર સર્પાદિ રિપધારી પ્રાણીઓથી રક્ષા કરવાવાળા છે (અન્નાપિષવઃ)
જેના અન્ન એટલે પૃથ્વ્યાદિ પદાર્થ આવે મમાન છે, અર્થાત્ શ્રેષ્ઠોની
રક્ષા અને દુષ્ટોની તાડના નિમિત્તે છે (આકીનો અર્થ પુર્વવત્)

ઓરમ્ ઉદીચીદિક્ સામોઽધિપતિઃ સ્વજો રક્ષિતા

અનિરિષવઃ । તેમ્યો૦ ॥ ૪ ॥

(ઉદીચીદિક્) ઉત્તર દિશામાં (સામઃ) શાન્તિ આદિ ગુણોથી
આનંદ કરવાવાળા જગદીશ્વર (અધિપતિ) માલીક છે (સ્વજો
રક્ષિતા) પે તે અજન્મા હોઈ સ્વયં ઉત્પન્ન થએલા કુદ જગુઓથી રક્ષા
કરવાવાળા છે (અશનિ) વિજયી જેના (ઇષવઃ) આવૃક્ષ છે
(આકી પુર્વવત્)

ઓરમ્ ધ્રુવાદિગ્વિષ્ણુરધિપતિઃ કલ્માષગ્રીવો રક્ષિતા

વીરુધ ઇષવઃ । તેમ્યો૦ ॥ ૫ ॥

(મુવાદિક્) નીચ પગ તળે પાતાળ દિશામાં (વિષ્ણુ) સવ આપક ઇશ્વર (અધિપતિ) ઉપરી છે (કલ્યાણચર્ચાઓ રક્ષિતા) નીલવિષક ઇલાળાઓથી રક્ષા કરવાવાળા છે (વરુણ.) વનસ્પતિ આદિ (ઈશ્વર:) જેના આણુ સમાન છે (આદી પૂર્વવત્)

ઓરમ્ કુર્વાદિઋહસ્પતિરધિપતિ શિવો રક્ષિતા
વર્ષમિષવ । તેમ્યો ॥ ૬ ॥

(કુર્વાદિક્) ઉપરની દિશામાં (ઋહસ્પતિ) વેદ-વિદ્યા-વાણીના પતિ (અધિપતિ) અધિક્ષાતા છે (શિવો રક્ષિતા) સદેવ કોઈ આદિ રોજોથી રક્ષા કરવાળા છે (વર્ષમ્) વગસાદ ધારા જેના (ઈશ્વર:) આણુ છે (આદી પૂર્વવત્)

॥ અથોપસ્થાનમંત્રાઃ ॥

ઓરમ્ ઉદ્યમ્ તમસસ્પરિસ્વઃ પશ્યન્ત ઉત્તરમ્ ।
દેવં દેવત્રા સૂર્યમગ્નમ્ જ્યોતિરુત્તમમ્ ॥

ય૦ અ૦ ૨૧ મ૦ ॥ ૧૪ ॥

(વય) અમે લોકો (તમસઃ પરિ) અવિદ્યાદે સર્વ અધ-કારથી પરે અર્થાત રહિત, (સ્વ) મુખ સ્વરૂપ (દેવત્રા) દેવોના પક્ષ (ઉત્તર દેવ) ઉત્તમ દેવ અર્થાત્ સર્વ પ્રકાશકોના પ્રકાશક (ઉત્તમ જ્યોતિ) સર્વોત્તમ જ્ઞાન જ્યોતિ સ્વરૂપ (સૂર્યમ્) ચરાચરના આત્માને (પશ્યન્ત) જોતા બાણુતા યકા (ઉદ્ અગ્નમ્) ઉત્કૃષ્ટ બાવથી ઘરણે જઈએ છીએ.

ઓરેમ્ ઉદુત્યં જાતવેદસં દેવં વહન્તિ કેતવઃ ।
 દ્વન્ને વિશ્વાય સૂર્યમ્ ॥ ય૦ અ૦ ૩૩ પં૦ ૩૧ ॥

(ત્વમ્) તે (જાતવેદસમ્) ઋગ્વેદાદિ ચાર વેદ તથા સર્વ જગ-
 તના પ્રકાશક દેવાધિપેવ મહાદેવને (ઉ) તર્ક વિતર્કથી કેમ બાધીએ ?
 જે (સૂર્યમ્) ચરાચરનો આત્મા છે (દેવમ્) દિવ્ય ગુણવિશિષ્ટ છે
 (કેતવ) જેને શ્રુતિઓ તથા જગતના પૃથક્ પૃથક્ સ્થનાદિ નિયામક
 શ્રુતિ રૂપી કિરણો (વિશ્વાયદ્વન્ને) નમસ્ત કર્મન કરાવવા માટે (ઉદ-
 વહન્તિ) ઉત્કૃષ્ટપણે બતાવી રહેલ છે

ઓરેમ્ ચિત્ર દેવાનામુદગાદનીકં ચક્ષુર્મિત્રસ્ય વરુણ-
 સ્યામઃ । આપ્રાગવા પૃથિવી અન્તરિક્ષ ૫ સૂર્ય આત્મા
 જગતસ્તસ્યુષશ્ચ સ્વાહા ॥ ય૦ અ૦ ૭ મં૦ ૪૨ ॥

જે (દેવાના) વિદ્વાન્ ઉપાનધોનુ (ચિત્ર) અદ્ભુત (અનીક)
 બળ છે જે (મિત્રસ્ય) સૂર્ય (વરુણસ્ય) ચન્દ્ર તથા (અગ્નેઃ)
 અગ્નિનો (ચક્ષુ) નેત્ર સ્વરૂપ જે બધાં પ્રકાશક છે જે (આવા
 પૃથિવી) ધુવેક તથા પૃથ્વી અને (અન્તરિક્ષમ્) અંતરિક્ષ લોકનો
 (આપ્રા) ધારક તથા રક્ષક છે (જગત્) ચલાયમાન જગત (ચ ।
 અને (તસ્યુષઃ) સ્થવર જગતનો (સૂર્ય આત્મા) બ્યાપક અત્યાંબી
 આત્મા છે તેવ (ઉદગાત્) અમારા હૃદયમાં પ્રકાશ કરી રહ્યો છે.

ઓરેમ્ તદ્વક્ષુર્દેવહિતં પુરસ્તાચ્છુકપુષ્પરત્ । પશ્યેમ
 શરદઃ શતં જીવેમ શરદઃ શત ૫ જુણ્યામ શરદઃ ।

સતં પ્રવ્રવામ શરદઃ સતમદીનાઃ સ્યામ શરદઃ સતં
 ભૂયશ્ચ શરદઃ સતાત્ ॥ ય૦ અ૦ ૩૬ મં૦ ૨૪ ॥

(તત્) તે પરબ્રહ્મ (ચક્ષુઃ) સર્વના દષ્ટા (દેવહિતમ્) ધાર્મિક
 વિક્ષાને તથા ઉપાસકોના હિતકારક, (પુરસ્તાત્) સનાતન સમયથીજ
 (યુક્તમ્) યુદ્ધ-સત્ય સ્વરૂપે (ઉદ્ધરત્) વિરાજમાન છે (તેની કૃપાથી)
 (પશ્યેમ શરદઃ સતમ્) અમે સો શરદ ઋતુ અર્થાત્ સો વર્ષ સુધી
 જોતા રહીએ, (શરદ સતમ્) સો વર્ષ સુધી (જીવેમ) જીવતા રહીએ,
 (શરદ સતમ્) સો વર્ષ સુધી (કૃણુયામ) સાબળતા રહીએ, શરદઃ
 સતમ્) સો વર્ષ સુધી (પ્રવ્રવામ) ખોલતા રહીએ (શરદ સતમ્)
 સો વર્ષ સુધી (મદીનાઃ સ્યામ) દીનતા, હીનતા, દરિદ્રતા, પરાધીનતા
 આદિથી રહિત થઈને રહીએ, (ચ) અને (શરદ સતાત્) સો વર્ષથી
 (સૂય) વધારે પણ જોઈએ, જીવીએ સાબળીએ મજબાબીએ અને
 દીનાવસ્થાથી રહીત રહીએ

॥ અથ ગાયત્રી-ગુરુમંત્રઃ ॥

ઓરેમ ભૂર્ભુવઃ સ્વઃ । તત્સવિતુર્વરેણ્યં મર્ગો દેવસ્ય ધામહિ ।
 ધિયો યો નઃ પ્રચોદયાત્ ॥ ય૦ અ૦ ૩૬ મં૦ ૩ ॥

ઓમ્ એ પંચમાત્રાનુ સૌથી ઉત્તમ નામ છે જેમા અકાર
 ઉકાર તથા મકાર એ ત્રણ અક્ષર મિશ્ર છે, અકારથી અગ્નિ, વિશટ
 અને વિશ્વ આદિ, ઉકારથી દિગ્વિજયર્થ, વાયુ અને તૈજસ આદિ,
 મકારથી ધર, આદિત્ય અને પ્રજા આદિ એમ તેમા અનેક નામોના
 અર્થો સમાઈ જાય છે

તે (સૂ) પ્રાણથી પણ પ્રિય છે, (મુવ) મુખકર તથા દુઃખ હર
છે, (સ્વ) સર્વ વ્યાપક આનંદ સ્વરૂપ છે

(સવિતુ) સર્વ જગતના ઉત્પાદક (દેવસ્ય) સર્વ આત્માઓના
તથા બ્રહ્માના પ્રકાશક, દિવ્યગુણુ વિશિષ્ટ પરમાત્માના (તત્) તે
(વરેણ્યમ્) ગ્રહણ તથા વ્યાપ કરવા યોગ્ય (મર્ગ) શુદ્ધ જ્યોતિ-
ર્વિજ્ઞાન સ્વરૂપને (લોમહિ) અમે આત્માના ધારણ કરીએ (તેથી
કરીને) (ય) તે પરમાત્મા (ન) અમારી (ધિય) બુદ્ધિઓને
(પ્રચોદયાત) સર્વ દુઃખ ક્રોધો અલગ કરીને સદા ઉત્તમ ક્રોધોમાં
પ્રવૃત્ત કરે અર્થાત પ્રેરે

(આ ગાયત્રી મંત્રનો વધાર્થ બાવ સમજીને બંને પંદરો સમય
જાપ કરેત)

॥ અથ નમસ્કારમંત્રઃ ॥

ઓરમ્ નમઃ શમ્ભવાય ચ મયોમવાય ચ નમઃ સક્રાયા
ચ મયસ્કરાય ચ નમઃ શિવાય ચ શિવતરાય ચ ॥
ય૦ અ૦ ૧૨ મં૦ ૪૧ ॥

(શમ્ભવાય) સુખ સ્વરૂપ (ચ) અને (મયોમવાય ચ) મ સા-
રમા ઉત્તમ સુખોના દાતા વિદાતાને (નમઃ) પ્રણામ (સક્રાયા) મોક્ષ
સ્વરૂપ કલ્યાણના કર્તા (ચ) અને (મયસ્કરાય ચ) ધર્મ ક્રોધોની
શિક્ષાના દાતાને (નમઃ) પ્રણામ (શિવાય) મ જગત્સ્વરૂપ (ચ) અને
(શિવતરાય ચ) મોક્ષાનંદના દાતાને પ્રણામ

॥ ઓરમ્ શાન્તિ શાન્તિ શાન્તિ ॥

ધાર્મિક પુસ્તકો.

મુ અર્ધ પ્રદેશ આર્ય પ્રતિનિધિ સભાના—પુસ્તક
વિક્રેય કાર્યાલયમા તમામ જાતના (પંજાબ, લાહોર,
મીરત, અમરેર, ઝાંઝ, ખડોદા વિગેરે સ્થળોના
જાણીતા વિદ્વાનોના ખનાવેલા) હિંદી પુસ્તકો તથા આ
પ્રદેશના પડિતો તથા વિદ્વાનોના રચેલા મુજબાલી પુસ્તકો
મળી સકશે.

યજ્ઞસામગ્રી તથા હવનકુંડ વિગેરે કિશાયત બારે
મેંડેલવામા આવશે —

સ પૂર્ણ લીસ્ટ માટે આરધા અમ્નાની ડીપ્ટ માયે
નીચેને શીરનામે પત્ર લખો.

આર્યસમાજ	}	વી બવદીય
ગીરગામ નં ૪		કાળિદાસ કુબેરદાસ પટેલ
		પુસ્તકાધ્યક્ષ, મુ પ્ર. આ. પ્ર સભા

મુદ્રક:—પ્રભાશંકર જયશંકર પાઠક.

પ્રેરદરે પાઠક પ્રીટીંગ પ્રેસ, ૭ હાફેસદાર રોડ મુ અર્ધ-૪

